

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af badevand

(2003/C 45 E/15)

KOM(2002) 581 endelig udg. — 2002/0254(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 24. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Beskyttelse af badevand var et af de første elementer i den europæiske vandpolitik, der tilmed gav de bedste resultater. Badevandsdirektivet fra 1976 ⁽¹⁾ fastsatte ikke kun bindende normer for badevand overalt i Den Europæiske Union, men resulterede også i en hidtil ukendt bevidstgørelsesproces hos offentligheden, da borgerne opfattede badevandskvaliteten som noget, der direkte berørte deres dagligdag. Badevandsrapporten, som Kommissionen hvert år offentliggør før badesæsonens start, understreger tydeligt de væsentlige fremskridt, der er sket i badevandskvaliteten.

Den seneste rapport — om badesæsonen 2001 — viser en høj grad af overensstemmelse med direktivets krav såvel som væsentlige forbedringer i vandkvaliteten i de sidste 10 år. Der er navnlig sket imponerende forbedringer for kystbadevandsområdernes vedkommende; men også indre badevandsområder (floder, søer) har nu opnået en god overensstemmelsesgrad.

År	EU's kystvande		EU's ferskvandsområder	
	Overensstemmelse ⁽¹⁾	Andet ⁽²⁾	Overensstemmelse	Andet
1992	84,9 %	15,1 %	47,5 %	52,5 %
2001	95,8 %	4,2 %	91,1 %	8,9 %

⁽¹⁾ Overensstemmende med de bindende værdier i direktiv 76/160/EØF.

⁽²⁾ Badeområder, der ikke var i overensstemmelse med de bindende værdier i direktiv 76/160/EØF, eller utilstrækkelig prøveudtagning eller med badeforbud.

Som følge af ændringer i videnskab og teknologi såvel som i forvaltningserfaring ser Kommissionen sig nødsaget til at revidere EU's miljølovgivning. Badevandsdirektivet fra 1976 afspejler tydeligt den viden og erfaring, der fandtes i 1970'erne, hvad angår det teknisk-videnskabelige grundlag, den forvaltningsmæssige fremgangsmåde og offentlighedens inddragelse.

Tiltagene med henblik på at revidere badevandsdirektivet startede allerede i 1994, da Kommissionen forelagde et forslag til revision af direktivet. Dette forslag var igennem en førstebehandling i Europa-Parlamentet, men blev aldrig forhandlet videre i Rådet. Man foretrak at udarbejde et nyt direktiv baseret på et nyt videnskabeligt grundlag og på en bred høring. Dette forslag gav imidlertid stødet til yderligere undersøgelser omkring badevandskvaliteten, hvad angår såvel parametre som forvaltning.

Den Europæiske Union har for nylig fuldstændig omstruktureret EU's vandpolitik med vedtagelsen af vandrammedirektivet ⁽²⁾, der lægger kohærente styringsrammer for al vandrelateret EU-lovgivning. Badevandsdirektivets bestemmelser skal være fuldt ud i overensstemmelse med denne nye ramme.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand (EFT L 31 af 5.2.1976).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000).

En undersøgelse ⁽¹⁾ udført af Kommissionen viste i 1999, at 71 % af europæerne er bekymrede over forureningen af vand, luft og jord, navnlig forureningen af have, kyster, floder og søer. Når europæerne skal bedømme deres umiddelbare omgivelser, lægger de større vægt på badevandskvaliteten end på alle andre emner vedrørende vand.

Denne store interesse ses ligeledes af besøg på Europa-websiden for badevand ⁽²⁾. I 2001 blev der registreret over 2 mio søgninger, hvoraf over 60 % var i den periode, hvor folk lægger ferieplaner (maj til juli), og yderligere 9 % i august.

Kommissionen baserer sit forslag til et revideret badevandsdirektiv på følgende overvejelser, grunde og principper:

- Overensstemmelse med strategien for bæredygtig udvikling, med det 6. miljøhandlingsprogram og med de målsætninger, som Det Europæiske Råd har sat for den fremtidige udvikling på højt prioriterede områder, såsom »folkesundhed« og »naturressourcer« ⁽³⁾.
- Overensstemmelse med anden vandrelateret EU-lovgivning, der er vedtaget siden 1976, navnlig med vandrammedirektivet.
- De anvendte parameterværdier skal revideres og strømlines med fokus på robuste mikrobiologiske indikatorer og under hensyntagen til det overvågningssystem, der blev fastlagt med vandrammedirektivet; parametre og værdier skal baseres på de nyeste videnskabelige resultater og på et højt beskyttelsesniveau, også med hensyn til udsatte grupper såsom børn.
- Badevandspleje skal udvikles fra blot prøvetagning og overvågning til integreret kvalitetsstyring.
- Der skal gives bedre og tidligere oplysninger til offentligheden ved brug af både lokalt og regionalt tilgængelige faciliteter og teknologiske fremgangsmåder, såsom Internettet og geografiske informationssystemer.
- Der skal tilskyndes til større inddragelse af offentligheden. Sådanne gennemførelsesbestrebelse skal ikke kun inddrage medlemsstaterne og Kommissionen, men især de lokale og regionale organer, berørte parter og ikke statslige organisationer og det videnskabelige miljø.
- Revisionen skal også give endnu et eksempel på god forvaltning i Europa som skitseret i Kommissionens hvidbog fra oktober 2001.

2. BAGGRUNDEN FOR ET NYT DIREKTIV

2.1. EU's lovgivning på vandområdet

2.1.1. Rammedirektivet for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Den 23. oktober 2000 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktivet om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

⁽¹⁾ Eurobarometer 51.1 http://europa.eu.int/comm/public_opinion/archives/eb/ebs_131_fr.pdf

⁽²⁾ http://www.europa.eu.int/water/water-bathing/index_en.html

⁽³⁾ Der blev nået til enighed blandt de tre parter i marts 2002; formel vedtagelse på Europa-Parlamentets plenarmøde og af Rådet forventet i maj 2002.

Badevandsdirektivet spiller sin egen rolle for integreringen af politikken for miljø og turisme, men bør alligevel koordineres nøje med vandrammedirektivet. Dette finder sted gennem vandrammedirektivets bestemmelser om opnåelse af »god økologisk status« for alle vandområder og specifikke målsætninger for de såkaldte »beskyttede områder« såsom badevandsområder ⁽¹⁾.

2.1.2. Direktivet om rensning af byspildevand

Direktivet om rensning af byspildevand ⁽²⁾ omhandler de væsentligste forureningspunktkilder fra by- og industriudledninger. Byspildevand har indvirkning på vandområder både i form af bionedbrydelige stoffer og næringsstoffiltørsel, der bidrager til eutrofiering. Mange søer og dele af vore regionale have (Nordsøen, Vesterhavet, Østersøen, dele af Middelhavet) viser tegn på betydelig eutrofiering med akkumulation af mikroskopiske og makroskopiske alger, der medfører markante ændringer i økosystemet. Disse forhold er ubehagelige for de badende og har en ugunstig indvirkning på badestrandenenes omdømme og dermed på turistindustrien.

Direktivet udstikker et højt beskyttelsesniveau, som regel sekundær (biologisk) rensning, og endnu mere avanceret rensning i »følsomme områder« (fjernelse af næringsstoffer). Tidsfrister for gennemførelse udfases fra 1998 til 2005, afhængig af den udledte mængde og recipienttypen.

Direktivet om rensning af byspildevand indeholder en bestemmelse om beregning af mængden under hensyntagen til en mulig forøgelse i turistsæsonen. Manglende overholdelse af disse bestemmelser er en hyppig årsag til bakteriologisk forurening af badevand.

2.1.3. Direktivet om nitratforurening fra landbrugskilder

Formålet med nitratdirektivet ⁽³⁾ er at reducere nitrogenforurening fra landbrugskilder og at forebygge yderligere forurening af denne type. Nitratforurening bidrager til eutrofiering af både indvand og kystvande (med virkninger som beskrevet ovenfor).

I områder med eutrofiering eller risiko for eutrofiering skal der træffes juridisk bindende foranstaltninger (lagerkapacitet for gødning, restriktioner ved anvendelse af gødning osv.).

Nylig høstet erfaring i medlemsstaterne har vist, at betydelig diffus mikrobiologisk forurening af badevandsområder kan være forårsaget af afstrømning, læk og kvægs direkte adgang til floder og vandløb ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾. Kontrol af badevandskvaliteten vil bidrage til at skabe god landbrugsskik som fastsat i nitratdirektivet.

⁽¹⁾ I bilag IV i vandrammedirektivet er disse områder opført: områder, der er udpeget til indvinding af drikkevand, der er udpeget til beskyttelse af økonomisk vigtige akvatiske arter, vandområder, der er udpeget til rekreative formål, herunder områder udpeget som badevandsområder, næringsstoffølsomme områder, som sårbare områder (herunder områder, der er udpeget i medfør af nitratdirektivet og byspildevandsdirektivet), såvel som områder, der er udpeget til beskyttelse af levesteder eller arter.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/271/EF af 21. maj 1991 (EFT L 135 af 30.5.1991).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 (EFT L 275 af 31.12.1991).

⁽⁴⁾ Faecal Indicator Organism Sources and Budgets for the Irvine and Girvan catchments, Ayrshire — en rapport til West of Scotland Water, Sepa og South Ayrshire Council fra the Centre of Environment and Health, 1999.

⁽⁵⁾ Økonomisk vurdering af badevandsdirektivet (76/160), Fylde Coast case study, Europa-Kommissionen, 2001-2002.

2.2. Tilknyttede EU-sektorpolitikker

2.2.1. Adgang til miljøoplysninger

Siden 1976 har både politik og lovgivning om miljøoplysninger og offentlighedens inddragelse udviklet sig betydeligt. 1990-direktivet om fri adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾ udgør en hjørnesten i EU-lovgivningen om bevidstgørelse af offentligheden og dens inddragelse, da den var en katalysator for, hvordan offentlige myndigheder skulle blive åbne og gennemsigtige.

Med undertegnelsen i 1998 og den igangværende ratifikation af FN/ECE-konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger («Århuskonventionen») er Den Europæiske Union og dens medlemsstater forpligtet til at øge informationen og inddragelsen. Kommissionen har vedtaget et forslag til direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger for at tilpasse 1990-direktivet til de elektroniske medier og opfylde EU's forpligtelser i henhold til Århuskonventionen ⁽²⁾. Det nye badevandsdirektiv skal være overensstemmende med dette forslag. I praksis betyder bedre information forelæggelse af realtidsoplysninger om badeforhold, forvaltningspraksis og badevandskvalitet. Dette vil skulle gøres på lokalt plan og ud over det lokale plan på Internettet.

2.2.2. Integreret kystzoneplanlægning ⁽³⁾

Integreret kystzoneplanlægning (IKZP) er en tværfaglig proces med henblik på at fremme bæredygtig forvaltning af kystzoner. Det omfatter det fulde kredsløb med indsamling, planlægning (i ordets bredeste forstand), beslutningstagning, forvaltning og overvågning. IKZP anvender informeret inddragelse og samarbejde med alle berørte parter for at vurdere samfundsmæssige mål i et givet kystområde. Der vil i revisionen af badevandsdirektivet blive taget hensyn til IKZP-principperne.

3. RESULTATET AF HØRINGEN OM DET NYE BADEVANDSDIREKTIV

3.1. Rådet

I december 2000 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om »Udarbejdelse af en ny badevandspolitik« ⁽⁴⁾. Rådet svarede på Kommissionens meddelelse i Rådets konklusioner af 8. marts 2001 og

- udtrykte tilfredshed med den planlagte revision og anmodede om, at det kommende lovgivningsforslag fulgte bestemte principper

- støttede den vægt, der var lagt på styring af vandkvaliteten og tendenser på lang sigt

- bad om klare og utvetydige definitioner, yderlig tydeliggørelse af forholdet til de andre vanddirektiver og hensyntagen til lønsomhedsaspektet

- støttede tidlig og bedre information af offentligheden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 (EFT L 158, 23.6.1990, s. 56).

⁽²⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger af 29. juni 2000, KOM(2000) 402.

⁽³⁾ KOM(2000) 547.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 860.

3.2. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vedtog ikke nogen betænkning om Kommissionens meddelelse om »Udarbejdelse af en ny badevandspolitik«, men fremhævede ved tidligere lejligheder betydningen af badevandsbeskyttelse og behovet for overensstemmelse med vandrammedirektivet. Europa-Parlamentet ønskede desuden, at direktivets anvendelsesområde blev udvidet til også at omfatte rekreative vandområder ⁽¹⁾. I Rådets og Parlamentets overenskomst om det sjette miljøhandlingsprogram bekræftes tilslutningen til en revision af badevandsdirektivet ⁽²⁾.

3.3. Regionsudvalget

Regionsudvalget lagde særlig vægt på overvågning og vurdering af eutrofiering, der forårsages af både naturlige kilder og som følge af menneskets aktiviteter. Det understregede, at der skulle tages hensyn til regionale forskelle, når der defineres faktorer såsom badesæsonens længde og prøveudtagningsordninger ⁽³⁾.

3.4. Høring af Den videnskabelige komité for toksicitet, økotoxicitet og Miljø (CSTEE)

Kommissionen har hørt den videnskabelige komité om valget af parametre og de dertil hørende værdier ⁽⁴⁾. På spørgsmålet »Finder komitéen, at de to valgte indikatorer (i meddelelse KOM(2000)860) og de foreslåede grænseværdier er passende til beskyttelse af folkesundheden«, afgav CSTEE følgende udtalelse ⁽⁵⁾:

- Selv om de to undersøgelser, som Kommissionen tog i betragtning, anses for at være videnskabeligt velfunderede, anbefaler CSTEE at anvende alle tilgængelige oplysninger.
- De to parametre er repræsentative for de fleste rapporterede kontamineringsepisoder, og de er forbundet med sundhedsproblemer. Vurdering af begge indikatorer i kyst- og ferskvandsområder vil give flere oplysninger og kunne hjælpe med til at fastslå kontamineringskilder. Forskning vedrørende virale indikatorer er ikke desto mindre stadig nødvendig. Med det nuværende kendskab er det vanskeligt at fastsætte grænseværdier for *Escherichia coli* og Intestinale Enterokokker (under hvilke der ikke konstateres skadevirkninger), og den valgte grænse vil ikke til enhver tid være sand overalt. Komitéen bekræfter imidlertid, at med det nuværende kendskab ligger meddelelsens forslag inden for de rette værdier, men at anvende data fra forskellige prøvemethoder til at fastsætte værdierne er en tvivlsom fremgangsmåde.
- Indikatororganismer bør afprøves med anvendelse af interkalibrerede, standardiserede procedurer såsom ISO CEN-metoder.
- Der bør i forslaget tages hensyn til de forskelligartede betingelser for badning i Europa.

3.5. Yderligere høring af medlemsstater, berørte parter, sagkyndige, ikke statslige organisationer og offentligheden generelt

Efter meddelelsen fremmede Kommissionen en vidtrækkende høring af alle interesserede og berørte parter. Der blev modtaget bemærkninger og forslag skriftligt, pr. e-mail og på Internettet, men ligeledes under specifikke høringer. Et af hovedelementerne i høringerne var en tredages badevandskonference i den Grønne Uge i april 2000.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet, december 1996 plenarmøde, 1. behandling af Kommissionens forslag til en tilpasning af direktiv 76/160/EØF, dokument A4-0395/96.

⁽²⁾ Der blev nået til enighed blandt de tre parter i marts 2002; der forventes formel vedtagelse på EP's plenarmøde og i Rådet i maj 2002.

⁽³⁾ KOM-4/048 af 14. juni 2001.

⁽⁴⁾ *Escherichia coli* og Intestinale enterokokker.

⁽⁵⁾ Udtalelse afgivet på CSTEE's 23. plenarmøde den 24. april 2001.

De vigtigste resultater af høringen var:

- generel støtte til udvikling af et nyt badevandsdirektiv
- parametre og værdier skal være baseret på de seneste videnskabelige resultater
- der skal være overensstemmelse med det nye vandrammedirektiv med hensyn til overvågning, forvaltning og forpligtelser såvel som offentlighedens inddragelse
- mere, tidligere og bedre information af offentligheden
- meningsforskelle med hensyn til det nye badevandsdirektivs anvendelsesområde, dvs. hvorvidt visse typer vandområder, der er udpeget til rekreative formål (f.eks. til brætsejls), skal omfattes af anvendelsesområdet.

Mellem juli 2001 og februar 2002 afholdte Kommissionen flere ekspertmøder med medlemsstater og regioner, berørte parter, ikke-statslige organisationer og repræsentanter for videnskaben. De supplerende resultater kan resumeres således:

- Direktivets anvendelsesområde: Forbehold hos mange medlemsstater med hensyn til at udvide anvendelsesområdet til at omfatte vandområder, der anvendes til rekreative formål (brætsejls, kanosejls osv.); forbeholdene gik hovedsagelig på de hertil knyttede omkostninger.
- Parametre: Generel enighed om at begrænse valget til et begrænset antal mikrobiologiske parametre; enighed om den epidemiologiske forbindelse mellem numeriske værdier for disse parametre og sikring af folkesundheden, som fremsat i afsnit 4. Den foreliggende epidemiologiske korrelation udgør et passende grundlag. Enighed om, at fastlæggelse af en tilladelig risiko er en politisk, ikke en videnskabelig beslutning; Kommissionen understregede i denne forbindelse, at det var nødvendigt med et højt beskyttelsesniveau (traktatens artikel 174).
- Forvaltningsaspekter: Enighed om, at direktivet skal udstikke principperne, og de nærmere detaljer overlades til gennemførelsesfasen. Med hensyn til gennemførelse var der udbredt støtte til bred inddragelse af nationale myndigheder, regionale og lokale organer, berørte parter, ikke-statslige organisationer og Kommissionen.

4. HOVEDLINJERNE I FORSLAGET TIL ET NYT BADEVANDSDIREKTIV

4.1. EU's badevandspolitik er stadig vigtig; overensstemmelse med det sjette miljøhandlingsprogram

Det er stadig vigtigt at beskytte folk mod farer ved badevand af utilfredsstillende kvalitet. Vand overholder ikke administrative og politiske grænser, og det gør vandforureningens virkninger heller ikke. Der skal træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, der er baseret på kvalitetsnormer, som sikrer et højt beskyttelsesniveau (traktatens artikel 174). Medens der på en kohærent måde skal gives rammer og normer på EU-plan, bør der samtidig være tilstrækkelig smidighed på lokalt og regionalt plan. Det er på dette plan, at der kan fastlægges hensigtsmæssig og lønsom styring.

4.2. Overensstemmelse med EU's vandpolitiske foranstaltninger, navnlig vandrammedirektivet

EU har for nylig foretaget en tilbundsående omlægning af sin vandbeskyttelsespolitik. Et nyt badevandsdirektiv skal være i overensstemmelse med vandrammedirektivet og udgøre en integrerende del af denne vandbeskyttelsespolitik. Dette opnås på den ene side ved hjælp af bestemmelser fastsat i vandrammedirektivet (dvs. det generelle mål med »god økologisk tilstand« for alle vandområder plus supplerende målsætninger for såkaldte »beskyttede områder« såsom badevandsområder, med vandområdeplaner og foranstaltningsprogrammer som styringsinstrument), og på den anden side ved at vælge parametre, foranstaltninger, forvaltningsmetoder og frister for det reviderede badevandsdirektiv, der er i overensstemmelse med de tilsvarende elementer i vandrammedirektivet.

4.3. Anvendelsesområde

1976-direktivets hovedformål var at forbedre badevandskvaliteten og derved beskytte folk, der bader i naturlige vandområder. På det tidspunkt betød badning hovedsagelig »at svømme«. I de sidste 25 år er der sket en masse samfundsmæssige og tekniske ændringer. Der er opstået nye vandaktiviteter som surfing, brætsejls, sejls med kajak og kano osv.. Under udøvelse af alle disse aktiviteter er det almindeligt at falde i vandet, komme under vandet og sluges vand. Dette gælder også kano- og kajaksejls på ferskvandsområder, navnlig når sporten udøves som familieaktivitet, dvs. af ikke øvede, hvor kontakt med vandet og det at komme under vandet er sandsynligt.

Disse nye mønstre for fritidsanvendelser af vandområder indebærer væsentlige udfordringer. For det første udøves bræt-, kajak- og sejlssejls ofte i en vis afstand (1 km eller mere) fra kysten/bredden. Badning/svømning derimod foregår typisk i en afstand af 50-100 m. For det andet er udøvere af disse mere fysisk krævende former for vandsport ofte rede til at tage til steder, der ikke er egnet til badning/svømning. For det tredje kan disse former for vandsport med udviklingen af nye materialer nu udøves i en længere periode, meget længere end den traditionelle badesæson. Endelig er nogle af de nye fritidsanvendelser af vandområder ikke altid kompatible med svømning og badning, hvilket kræver opdeling af badevandsområder i forskellige zoner.

I lyset af ovenstående betragtninger er det rimeligt at stille spørgsmålstejn ved, om det beskyttelsesniveau (hvad angår vandkvalitet og forvaltning), der i øjeblikket ydes de badende, skal udvides til at omfatte dem, der anvender vandområder til andre fritidsaktiviteter, uanset sted eller årstid.

Kommissionen mener, at det ikke er hensigtsmæssigt i definitionen på badevande at medtage de nye rekreative anvendelser af vandområder, da dette ville medføre en betydelig både fysisk og tidsmæssig udvidelse af medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til beskyttelse, overvågning og forvaltning af vandkvaliteten.

Kommissionen finder det imidlertid passende, at medlemsstaterne forbedrer beskyttelsesniveauet for de personer, der udøver disse nyere former for vandsport. Med henblik herpå skal medlemsstaterne sikre, at offentligheden gives de relevante oplysninger med en tydelig angivelse af, hvorvidt kontrol og anden overvågning sikrer udøverne af disse former for vandsport et tilsvarende beskyttelsesniveau. Dette vil få indflydelse på den klassificering (kvalitetsmærke), som badevandsområdet vil modtage.

4.4. Parametre

1976-direktivet fastlagde 19 parametre på baggrund af det daværende kendskab og erfaring, de fremherskende problemer med vandkvalitet og det forhold, at direktivet var blandt EU's første retsakter på vandområdet. Kommissionen foreslår nu en drastisk reduktion af antallet af parametre fra 19 til 2 mikrobiologiske nøgleparametre i det nye direktiv suppleret af visuel inspektion (algevækst, olie) samt pH-måling i ferskvandsområder.

Der er to grunde til denne foreslåede drastiske reduktion. For det første leder en vurdering af overvågningsresultaterne og tendenserne til den konklusion, at mikrobiologisk forurening i langt de fleste tilfælde er den faktor, der begrænser muligheden for at opnå en god badevandskvalitet. For det andet har vandrammedirektivet fastlagt en omfattende kemisk og biologisk overvågning for alle vandområder, inkl. kystområder, der skal være på plads fra udgangen af 2006.

Ifølge 1976-direktivet blev tre mikrobiologiske parametre kontrolleret (coliforme i alt, fækale coliforme og fækale streptokokker), men de to første parametre er i samme bakteriefamilie, og den tredje (fækale streptokokker) blev kun taget i betragtning som vejledning for bedre vandkvalitet.

De to fækale indikatorparametre, der er medtaget i det reviderede direktiv, er Intestinale Enterokokker (IE) og *Escherichia coli* (EC), der giver den bedst tilgængelige angivelse af fækal forurening og sundhedsvirkninger i vandområder, der anvendes til fritidsaktiviteter. Valget af de mikrobiologiske parametre og værdier var baseret på de foreliggende videnskabelige resultater, der kom fra epidemiologiske undersøgelser (1).

Det er således indlysende, at en drastisk reduktion af parametre i et nyt badevandsdirektiv vil medføre en betydelig nedbringelse af omkostningerne, parallelle bestræbelser vil undgås, men samtidig vil det ikke føre til en forringelse af borgernes beskyttelsesniveau.

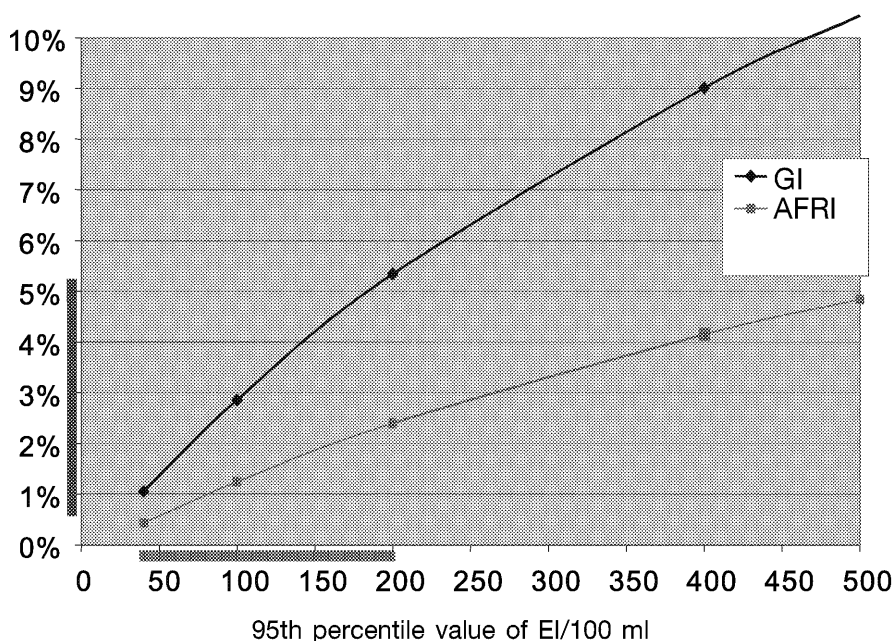
4.5. Parameterværdier

I en epidemiologisk undersøgelse fra WHO (2) undersøgte forholdet mellem niveauet af mikrobiologisk kontaminering (baseret på Intestinale Enterokokker/IE som parameter) og sygdomsniveauet hos folk, der badede i forurenet vand. WHO definerede en 1 % risiko for sygdomspådragelse ved badning som »mere sygdom hos en ud af hver 100 udsatte« sammenlignet med ikke badende.

Dosis-responsforholdet mellem kontamineringsrisiko og 95. percentilværdi af IE-indikator for pådragelse af gastro-enteritis og AFRI (3) ved badning i mikrobiologisk kontamineret vand er vist i følgende grafiske fremstilling.

WHO — Risks for GI and AFRI due to EI exposure

Risk on contracting Gastro-Enteritis (GI) and Respiratory Illnesses (AFRI)

En randomiseret epidemiologisk undersøgelse af sundhedsfarer ved badning i tyske ferskvandsbadeområder (4), under anvendelse af samme protokol, bekræftede WHO's forskning vedrørende IE og pegede på, at et EC/IE-forhold på mellem 2 og 3 ville være passende til at afspejle samme risiko.

(1) Institute of General and Environmental Hygiene University of Tübingen (DE) (2000,2001), World Health Organisation (Farnham Report) (2001), Institut de Veille Sanitaire (F) (2001), National Institute of Public Health and the Environment (NL) (1997).

(2) Udført i UK fra 1989 til 1992 (Kay et al., 1994).

(3) Akut åndedrætssygdom med febertilstand (Fleisher, 1996).

(4) Udført af Wiedenmann et al. (2000, 2001).

På grundlag af disse undersøgelser og under hensyn til traktatens krav om sikring af et højt beskyttelsesniveau foreslår Kommissionen derfor en juridisk bindende værdi for »God kvalitet« og en vejledende værdi for »Udmærket kvalitet«, hvad angår koncentrationer af Intestinale Enterokokker og Escherichia coli i badevand, som vist i følgende tabel:

Mikrobiologiske parametre	Udmærket kvalitet (vejledende)	God kvalitet (bindende)
Intestinale enterokokker (I.E.) i cfu/100 ml	100	200
Escherichia coli (E.C.) i cfu/100 ml	250	500

4.6. Overvejelser vedrørende sundhedsrisiko

De foreslåede standarder svarer til en risiko på 5 % (»God« standard) og 3 % for at få gastro-enteritis, og til en risiko på 2,5 % (»god« standard) og 1 % for at få AFRI.

Disse tal falder i tråd med WHO-forskningen. Man har desuden hørt Den videnskabelige komité for toksicitet, økotoksicitet og Miljø (CSTEE), som kan tilslutte sig begge parametre. Komitéen mente, at de værdier, der foreslås i Meddelelsen om badevandets kvalitet⁽¹⁾, synes at ligge inden for et acceptabelt interval, skønt det ikke er muligt at opstille videnskabeligt holdbare grænseværdier på grundlag af de foreliggende data. Ikke desto mindre kan risikoniveauet se foruroligende ud. Forældre vil ikke være rolige ved at lade deres børn bade, hvis risikoen var 1 til 20 for at pådrage en infektion. De ovenfor anførte risikoværdier er imidlertid baseret på gentagen udsættelse for koncentrationer af forurenende stoffer så høje som foreslået for »gode« standarder. Faktisk vil mange badevandsområder være lig med eller bedre end kvaliteten »udmærket«, og opnåelse af standarden »udmærket« vil være et tydeligt positivt element for det pågældende badevandsområde. Risikoniveauerne vil desuden blive yderligere reduceret gennem hensigtsmæssig oplysning af offentligheden ved eller i nærheden stranden, og gennem forvaltningsforanstaltninger baseret både på det pågældende badevands profil og resultaterne af overvågningen.

En komparativ vurdering af gamle og nye standarder fører til følgende konklusioner: badevandsområder, der overholder de vejledende standarder fra 1976-direktivet, indebærer en baderisiko på 5 % for gastro-enteritis, dem der kun overholder de bindende standarder, indebærer en risiko på omkring 12 % til 15 %. Størstedelen af badevandsområderne overholder de vejledende standarder i 1976-direktivet (>85 % af kystvandene, >70 % af ferskvandsområderne).

4.7. Kontrol af badevande

I medfør af 1976-badevandsdirektivet har medlemsstaterne kunnet opbygge lang erfaring med kontrol af badevand, der siden er blevet suppleret med gennemførelse af byspildevandsdirektivet, nitratdirektivet og vandrammedirektivet. Der vil blive oprettet kontrolpunkter, når lokaliteters badevandsprofil fastlægges, som afspejler den vandkvalitet, de badende udsættes for.

Der vil være en vis fleksibilitet med hensyn til kontrolhyppigheder, hvorved der gives mulighed for reduktion af prøveudtagning i tilfælde af badevand uden større problemer, og fortsat kontrol med regelmæssig hyppighed i tilfælde af »problemfyldte« vandområder, navnlig for at sikre tidlig og hensigtsmæssig oplysning af offentligheden. Kvalitetssikringsforanstaltninger skal desuden imødekomme den udfordring, det er at give et sundt grundlag for både oplysninger til offentligheden og til styringsindgreb, hvor det er nødvendigt.

⁽¹⁾ Meddelelse KOM(2000) 860 foreslår 50 IE og 400 EC.

4.8. Standarder for håndtering af prøver

Der er en vis usikkerhed forbundet med at anvende data fra forskellige prøvemethoder til at fastsætte grænseværdier. Standarder for parameterværdier skal ledsages af ensartede metoder for håndtering af prøver. Den måde, hvorpå prøverne udtages, opbevares og transporteres, kan påvirke resultaterne af den mikrobiologiske analyse. For at sikre, at der er størst mulig sammenlignelighed mellem de forskellige medlemsstaters analyser, anses det derfor for nødvendigt at fastlægge retningslinjer for håndtering af prøver. Direktivet indeholder en bestemmelse om tilpasning til de nye (ISO-CEN) ⁽¹⁾ standarder, som er under udarbejdelse i øjeblikket.

4.9. Fra prøveudtagning og overvågning til hensigtsmæssig forvaltning af vores badevandsområder

Forvaltning af badevandskvaliteten skal være andet og mere end blot prøvetagning og overvågning. I henhold til den foreslåede revision skal de offentlige og lokale myndigheder spille en vigtig rolle for udvikling af badevandsprofiler, påvisning af potentielle kontaminationskilder (med passende afhjælpeforanstaltninger), indsamling, analyse og fortolkning af oplysninger om badevandskvaliteten og oplysning af offentligheden. Myndighederne skal ligeledes sætte ind i nødsituationer og navnlig informere offentligheden, når badning ikke er tilrådelig.

4.10. Fra overholdelse af talværdier til overensstemmelse opnået gennem forvaltning

Ved afslutningen af hver badesæson vurderes de kontroldata, der er indsamlet over de sidste tre år, som forklaret i bilag 1. På grundlag af beregningen klassificeres badevand som »dårligt«, »godt« eller »udmærket« (bilag II). Klassifikationen »udmærket« kan kun opnås, hvis kvaliteten er i overensstemmelse med den standard, der er fastsat i direktivet, og hvis der i forvaltningsforanstaltningerne er taget hensyn til de rekreative vandaktiviteter, der udøves i de pågældende badeområder.

Der kræves som minimum klassifikationen »god« og fuldstændig kontrol af alle parametre for at sikre, at badevandet er i overensstemmelse med direktivet. Hvis klassifikationen »god« imidlertid ikke opnås, vil badevandet stadig betragtes som værende overensstemmende med direktivet, hvis der træffes passende forvaltningsforanstaltninger for at bringe vandkvaliteten i overensstemmelse med kravene inden for tre år.

4.11. Betydningen af forskning og teknisk udvikling

Forskning og teknisk udvikling har tidligere bidraget til at forbedre kendskabet og forståelsen, navnlig hvad angår de epidemiologiske forbindelser. Samtidig skal der fortsat gøres en indsats på dette område for at videreudvikle parametre og analysemetoder, som giver endnu større pålidelighed og hurtigere og mindre kostelige resultater, såvel som behandling af nye problemer med hensyn til vandkvalitet. Der er navnlig forskning af virusdetektionsmetoder på vej. Forsat arbejde inden for EU's forskningsprogrammer ⁽²⁾ vil bidrage til dette mål og muliggøre tilpasning af direktivet til den videnskabelige og tekniske udvikling.

4.12. Forskriftsudvalg

Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, hvis der skal foretages tilpasninger til den videnskabelige og tekniske udvikling. Dette angår spørgsmål såsom nye udviklede parametre, der sikrer samme beskyttelsesniveau, der er endnu mere pålidelige og billigere end de hidtidige, analysemetoder eller udvikling af retningslinjer for bestemte gennemførelsesaspekter.

⁽¹⁾ (ISO 19 458), endnu ikke meddelt, sandsynligvis i 2004.

⁽²⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det Europæiske Fællesskabs flerårige ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det Europæiske forskningsrum af 21. februar 2001, KOM(2001) 94 endelig udg.

4.13. Inddragelse af andre parter ved udvikling og gennemførelse af direktivet — et eksempel på gode styreformer i Europa; subsidiaritet

Kommissionen har udarbejdet forslaget til et revideret badevandsdirektiv efter bred høring af alle interesseparter. Denne fremgangsmåde skal ikke kun anvendes i forbindelse med udarbejdelse af EU-miljølovgivning, men også til gennemførelse heraf. Gennemførelsen skal ikke kun inddrage medlemsstaterne og Kommissionen, men især de lokale og regionale organer, håndhævende myndigheder, berørte parter og ikke statslige organisationer samt det videnskabelige miljø. Sådanne tiltag skulle give endnu et eksempel på gode styreformer i Europa som skitseret i Kommissionens hvidbog fra juli 2001 ⁽¹⁾.

Det nye badevandsdirektiv vil indebære delt og kohærent ansvar mellem EU og medlemsstaterne og deres regioner. Det er nødvendigt at definere overordnede miljø- og sundhedsmålsætninger på EU-plan såvel som sammenlignelige metoder for prøveudtagning, analyse og vurdering, og samtidig sikre smidighed i spørgsmål som kontrolhyppigheder og styringsindsats for at løse problemer med badevandskvalitet under hensyntagen til lokale og regionale forhold og med bedst mulig anvendelse af den viden og erfaring, der er til rådighed i en bestemt region.

5. RETSGRUNDLAG

Kommissionen baserer sit forslag på traktatens artikel 175, stk. 1.

6. VURDERING AF ØKONOMISKE OG ERHVERVSMÆSSIGE VIRKNINGER

EU's badevandspolitik har hidtil, baseret på 1976-direktivet, givet betydelige resultater, både hvad angår turistfremme og forbedring af vandkvalitet. I mange regioner har god badevandskvalitet været en vigtig faktor for fremme af turistindustrien; den enorme interesse, offentligheden og medierne har udvist Kommissionens årlige badevandsrapport, understreger dette. Bestræbelser på at øge vandbeskyttelsen har samtidig medført omkostninger til opgradering af infrastrukturer til spildevandsbehandling.

Særlige undersøgelser, hvor der er blevet foretaget omfattende økonomiske vurderinger af ændringer i kvaliteten af badevand, er sjældne i Europa, hvorimod der er blevet foretaget adskillige undersøgelser, der delvis har behandlet de økonomiske spørgsmål omkring vandkvalitetsforbedringer. Undersøgelserne påviser den økonomiske betydning af badevandets kvalitetsforbedringer for specifikke regioner og badevandsområder samt for specifikke erhvervssektorer og virksomheder. Forbedring af badevandskvaliteten generelt medfører en reduktion i sundhedsfarerne og behandlingsomkostningerne, en øget omsætning i erhvervssektorerne (hovedsagelig turistindustrien, men også fiskeriet), højere ejendomsværdi og jordpriser samt stigninger i æstetiske og kulturelle værdier, der ikke kan gøres op i penge. Til illustration:

- En GESAMP ⁽²⁾/WHO undersøgelse ⁽³⁾ — baseret på samlede beregninger af antallet af turister, der bader i verden som helhed, og på WHO-beregninger af de relative risici på forskellige kontamineringsniveauer — skønner, at badning i forurenede havvand forårsager omkring 250 millioner tilfælde af gastro-enteritis og øvre luftvejsinfektioner hvert år. Nogle af disse mennesker vil være syge i lang tid. Den globale virkning kan måles ved at beregne antallet af helbredsmæssigt gode leveår, der går tabt som følge af sygdom, invaliditet og død. Hertil anvendes en ny måleenhed — Disability Adjusted Life Year (DALY) — som er udviklet af WHO og Verdensbanken. Denne beregning viser, at den globale sygdomsbyrde som følge af havbadning andrager ca. 400 000 DALY'er, svarende til virkningerne af difteri og spedalskhed på globalt plan. De globale samfundsøkonomiske omkostninger er beregnet til ca. US \$1.6 milliarder pr. år.

⁽¹⁾ Kommissionens hvidbog »Gode styreformer i Europa« af 25. juli 2001, KOM(2001) 428 endelig udg.

⁽²⁾ GESAMP er et rådgivende organ bestående af eksperter udnævnt af sponsorerne (IMO, FAO, UNESCO-IOC, WMO, WHO, IAEA, FN, UNEP).

⁽³⁾ A Sea of Troubles ISBN 82-7701-010-9.

- Undersøgelser foretaget for Opal Coast i Artois-Picardie-afvandingsområdet ⁽¹⁾ i Frankrig anslag til mellem 300 mio og 500 mio EUR de årlige økonomiske tab, som turistindustrien ville lide, hvis badevandskvaliteten blev forringet. Disse økonomiske tab kan sammenlignes med de samlede investeringer på 150 mio EUR i kloakering og spildevandsbehandling, der er blevet foretaget i de sidste 10 år for at opnå den nuværende badevandskvalitet;
- En undersøgelse foretaget på Rhodos ⁽²⁾ i Grækenland anslag de samlede fordele ved at undgå forringelse af kystmiljøet forårsaget af øget turistpres. Undgåelse af forringelse ville samlet medføre fordele (undgåede skader) på 15 mio EUR om året eller 3 % af øens BNP;
- Undersøgelser i Det Forenede Kongerige ⁽³⁾ for en række badeområders vedkommende beregnede folks villighed til at betale for den reduktion af sundhedsrisikoen, som revisionen af det gældende badevandsdirektiv ville medføre. Gennemsnitligt blev folks villighed til at betale anslået til mellem 25 og 45 EUR om året.

Kommissionen lod i 2001, i forbindelse med forberedelsen af et revideret badevandsdirektiv, foretage en økonomisk undersøgelse ⁽⁴⁾. Undersøgelsen udvalgte case studies i forskellige regioner med forskellige betingelser

- kyst- og ferskvandsområder
- vandområder i nord og i syd
- vandområder med mange og med få turister.

Undersøgelsen, der blev gennemført i samarbejde med medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder, var centreret om følgende case studies:

- Fylde-kysten i England (Det Forenede Kongerige),
- Barcelona-området i Catalonien (Spanien),
- Célé-floden i Aquitaine-regionen (Frankrig) og
- Ayrshire-kysten i Skotland (Det Forenede Kongerige).

Resultaterne af disse case studies viser, at for de fleste områders vedkommende vil det være muligt at opnå højere vandkvalitetsstandarder end de gældende. Hvis det sikres, at det nuværende badevandsdirektiv overholdes, vil omkostningerne ligge under de forventede fordele. I betragtning af turismens betydning hvad vurderingen af fordele angår, vil fordelene være større i områder med omfattende turisme, selv når det drejer sig om meget strenge standarder.

I tætbeboede områder og/eller områder med fælleskloakker ⁽⁵⁾ i umiddelbar nærhed af badevand kræves der øgede oplagringsfaciliteter og omfattende rensning af byspildevand. I afvandingsområder med betydelig påvirkning fra diffus forurening vil anvendelse af retningslinjer for godt landmandsskab (i overensstemmelse med gældende lovgivning) allerede hjælpe med til at forbedre badevandskvaliteten.

⁽¹⁾ Agence de l'Eau Artois-Picardie: Qualité de l'eau, tourisme et activités récréatives: la recherche d'un développement durable (1997).

⁽²⁾ Constantinides, G. 1993: Costs and benefits of measures for the reduction of degradation of the environment from land based sources of pollution in coastal areas. Case study of the Island of Rhodes.

⁽³⁾ Georgiou, S. et al. 2000: Coastal bathing water health risks: developing a means of assessing the adequacy of proposals to amend the 1976 EC Directive. Risk Decision and Policy, vol. 5, s. 49-68.

⁽⁴⁾ Europa-Kommissionen. Økonomisk vurdering af badevandsdirektivet 76/160/EØF og revisionen heraf. En undersøgelse udført for GD Miljø, Europa-Kommissionen, af WRc i 2001 og 2002. Denne undersøgelse kan ses på <http://forum.europa.eu.int> og <http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/Home/main> (registrering er nødvendig).

⁽⁵⁾ Fælleskloakker: overløb fra kloaksystem, udformet til både regnvand og spildevand, til vandløb eller hav (eller andet recipientvandområde) pga. vejrforhold såsom kraftige regnbyger.

Der kan stadig være nogle problemer i et begrænset antal tilfælde, der kræver mere drastiske indgreb og løsninger, og hvor badegæsterne (og dermed fordelene) er få. Følgende eksempler illustrerer disse generelle konklusioner:

- For Barcelona-området (Spanien), hvor turisme udgør en betydelig del af økonomien, opvejer fordelene omkostningerne for alle de afprøvede scenarier. F.eks. anslås fordelene pr. besøgende til 12 EUR pr. sæson i forhold til omkostninger på 4 EUR pr. besøgende pr. sæson, i et scenario med standarder på 200 FS ⁽¹⁾, hvor 95 % af prøverne opfylder standarden.
- For Fylde-kysten (England) er de anslåede fordele pr. sæsonbesøg større end omkostningerne ved en standard på 500 FS (for 95 % af prøverne), men lavere end fordelene pr. person ved en standard på 200 FS (for 95 % af prøverne). Imidlertid skal der under alle omstændigheder træffes foranstaltninger for at mindske påvirkningen fra diffus forurening fra landbruget i medfør af vandrammedirektivet, direktivet om byspildevand, nitrat-direktivet og direktivet om skaldyrvand ⁽²⁾. En reduktion i parameterværdierne for disse direktiver vil mindske fækalielkontamineringen. Disse foranstaltninger vil kunne mindske de samlede forureningsbekæmpelsesomkostninger ved revisionen af badevandsdirektivet.
- I Ayrshire, som har færre badende, overstiger omkostningerne pr. sæsonbesøg fordelene. Det vigtigste problem er den betydelige indsats, der kræves for at opfylde det nuværende badevandsdirektiv.
- For Célé-floden kræver opfyldelse af standarden på 200 FS (for 95 % af prøverne) ingen omkostninger og opfyldelse af den højeste standard på 40 FS (for 95 % af prøverne) moderate omkostninger.
- Sammenligningen mellem de forskellige case studies viste de mange forskellige foranstaltninger, der skal tages i betragtning på de forskellige badesteder for at opnå bedre badevandskvalitetsstandarder og behandle de væsentligste forureningskilder. De spændte fra mere traditionelle foranstaltninger, såsom forøgelse af fælleskloak-kapaciteten i Barcelona-området (Spanien) eller udvidelse af kloakeringen til 100 % af befolkningen ved Célé-floden (Frankrig), til fjernelse af husdyr fra salte marskområder ved Fylde-kysten (England) eller udvikling af rørnet til oplagring af drænvand fra græsningsarealer i Ayrshire-bækkenet (Skotland).

Undersøgelsen viser ligeledes forslaget virkninger for overvågningsomkostningerne. Omkostningerne i øjeblikket i forbindelse med 1976-badevandsdirektivet er blevet anslået til 15 mio EUR om året. Kontrol- og forvaltningsomkostningerne vil sandsynligvis stige på kort sigt, fordi det bliver nødvendigt at øge prøvetagningshyppigheden. På lang sigt vil direktivets revision imidlertid medføre en vis reduktion i overvågningsomkostningerne, efterhånden som forurenede badevandsområder renses og kontrolhyppigheden reduceres.

Resultaterne af cost/benefit-analysen synes at vise, at vandet for nogle badestrandes vedkommende ikke vil kunne opfylde de foreslåede standarder som følge af naturlig bakteriologisk forurening af stedet (f.eks. fugle). I sådanne tilfælde er det klart, at det reviderede direktiv vil kunne medføre, at medlemsstaterne klassificerer disse strande som »ringe« eller fjerner dem fra badevandslisten.

Badevandsprofilerne (udformning og ajourføring) vil medføre nye omkostninger, der anslås til 13 mio EUR om året. Det forventes imidlertid, at medlemsstaterne vil sørge for bedst mulig integration og samspil mellem udviklingen af strandprofiler og den analyse af virkninger og belastning, der kræves efter vandrammedirektivet for 2004, og udviklingen af vandområdeplaner i senest 2008/9. De ekstraomkostninger, der er forbundet med udvikling af strandprofiler, vil således blive holdt på et minimum. Alt i alt vil de samlede omkostninger ved kontrol og strandprofilering være små sammenlignet med omkostningerne ved de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre badevandskvaliteten.

⁽¹⁾ Undersøgelsen vedrørte FS (Fækale Streptokokker), som svarer til EI (Intestinale Enterokokker).

⁽²⁾ »Costing of the Revision to the Bathing Water Directive«, Report made by DEFRA, UK, May 2002.

Det har vist sig umuligt at foretage en fuldstændig cost/benefit-analyse af konsekvenserne af det reviderede direktiv for EU som helhed. UK's regering har imidlertid for nylig offentliggjort to undersøgelser, der omfatter 470 af landets stænder, og som indeholder mere omfattende beregninger af fordele og omkostninger. Undersøgelsen af fordele, baseret på en undersøgelse af folks villighed til at betale, nåede frem til fordele i form af øgede rekreative værdier på ca. 60 mio. GBP og sundhedsfordele på 62 mio. GBP, i alt 122 mio. GBP. Ifølge undersøgelsen ville omkostningerne ved opfyldelse af den foreslåede standard på 200 FS (95 %) andrage ca. 250 mio. GBP pr. år ⁽¹⁾. En betydelig del af disse anslåede omkostninger kan imidlertid tilskrives nedbringelse af diffus forurening fra landbruget. I rapporten anføres det, at omkostningsberegningerne i tilknytning til forurening fra landbruget anses for usikre. Endvidere betegner rapporten disse omkostningsfremskrivninger som »forsigtige overdrevne skøn«.

⁽¹⁾ Afledt ud fra UK Treasury's diskontosats på 6 %: nettoomkostningerne ved standarderne er henholdsvis på 9,7 mio. GBP og 3 500 mio. GBP (i nuværende priser).

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) Det europæiske Råd har med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om bæredygtig udvikling ⁽¹⁾ peget på en række målsætninger, der skal tjene som generelle pejlemærker for den fremtidige udvikling på prioriterede områder såsom naturressourcer og folkesundhed.
- (2) Vand er en sparsom ressource, som skal beskyttes, forsvares og behandles som sådan. Navnlig er overfladevand en af de vedvarende ressourcer, som kun har begrænset evne til retablering efter negativ belastning fra menneskelige aktiviteter.
- (3) EU's politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau og bidrager til forfølgelsen af målene om bevaring, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og beskyttelse af menneskets sundhed.

(4) At den europæiske badevandspolitik fortsat er relevant, kommer tydeligt for dagen ved hver badesæson. I kraft af denne politik beskyttes befolkningen mod forurening, der skyldes særlige omstændigheder, og mod kronisk forurening, der skyldes udledninger i eller tæt ved de europæiske badeområder. Badevandets kvalitet generelt er forbedret betydeligt efter ikrafttrædelsen af direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand. ⁽²⁾ Dette direktiv afspejler imidlertid viden- og erfaringsniveauet i begyndelsen af 70'erne. Anvendelsen af vand til fritidsformål har ændret sig siden da, og det samme er tilfældet med den videnskabelige og tekniske viden.

(5) I december 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om udarbejdelse af en ny badevandspolitik ⁽³⁾ og indledte i denne forbindelse en omfattende høring af alle berørte parter. Denne høring mundede ud i en generel opbakning til udarbejdelsen af et nyt direktiv, som byggede på de seneste videnskabelige resultater, og som fokuserede på bredere inddragelse af offentligheden.

(6) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse [3618/1/02] af 3. maj 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram hedder det, at Kommissionen skal fremsætte forslag til revision af direktiv 76/160/EØF.

(7) Dette direktiv bør fastlægge de mest pålidelige indikatorparametre til forudsigelse af bakteriologiske sundhedsrisici på et videnskabeligt grundlag med sigte på opnåelsen af et højt beskyttelsesniveau.

⁽²⁾ EFT L 31 af 5.2.1976, s. 1. Direktiv, senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ KOM(2000) 860 endelig udg.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264.

- (8) Af hensyn til en mere effektiv og rationel udnyttelse af ressourcerne skal dette direktiv samordnes snævert med Fællesskabets øvrige vandlovgivning, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾, Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽²⁾ og Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽³⁾.
- (9) De forskellige interesseparter bør have passende information om planlagte foranstaltninger og om gennemførelsen heraf. Der bør anvendes ny teknologi, hvorved offentligheden på effektiv og sammenlignelig måde kan få oplysning om badevandet i hele Fællesskabet.
- (10) I dette direktiv bør der tages hensyn til de nye former for rekreativ anvendelse af vandområder, der har vundet større udbredelse som følge af samfundsmæssige ændringer og som følge af adgangen til nye materialer og nye former for sportsudstyr.
- (11) Til overvågningsformål er det nødvendigt at anvende harmoniserede analysemetoder og fremgangsmåder. For at kunne klassificere badevandet på realistisk måde er der behov for observation og kvalitetsvurdering over et længere tidsrum. Overvågningsaktiviteterne og overvågningshyppigheden skal på deres side afpasses efter badevandets hidtidige anvendelse og dets klassifikation, med særlig fokus på risikoudsatte badeområder. »Overensstemmelse« bør være et spørgsmål om passende forvaltningsforanstaltninger og kvalitetssikring og ikke blot et spørgsmål om måling og beregning. Sideløbende hermed skal der lægges særlig vægt på, at kvalitetsnormerne overholdes, og at der sikres en sammenhængende overgang fra direktiv 76/160/EØF.
- (12) For at beskytte offentligheden og holde den underrettet om ekstraordinære begivenheder, f.eks. oversvømmelser eller brud på infrastrukturer, bør der udarbejdes passende beredskabsplaner, herunder tidlige varslingssystemer.
- (13) I FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen ⁽⁴⁾) relateres »miljøoplysninger« til menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand og »socioøkonomiske faktorer« til beslutningsprocesser på miljø-
- området. Dette direktiv bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ⁽⁵⁾ [...] af [...] om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽⁶⁾.
- (14) De foranstaltninger, der kræves til gennemførelse af dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁷⁾.
- (15) Da målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig god badevandskvalitet og et højt beskyttelsesniveau, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne uden fælles normer, og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger efter subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. Ifølge proportionalitetsprincippet som fastsat i samme artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er påkrævet for at nå disse mål.
- (16) Direktiv 76/160/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Med sigte på at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og beskytte menneskers sundhed indeholder dette direktiv bestemmelser om overvågning og klassifikation af badevandets kvalitet og om oplysning af offentligheden herom.

Direktivet skal supplere de målsætninger og foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF, idet der lægges særlig vægt på miljø og sundhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv vedrører badevand, med undtagelse af:

- 1) vand, der anvendes til terapeutiske formål
- 2) vand, der anvendes i svømmebassiner og i spa- og boblebade

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Direktiv, senest ændret ved direktiv 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40. Direktiv, senest ændret ved direktiv 98/15/EF (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa, 4. ministerkonference, »Miljø for Europa«, Århus, Danmark, 23.-25. juni 1998, ECE/CEP/43.

⁽⁵⁾ Andenbehandling maj 2002.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 402.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 3) indesluttet vand, der er genstand for behandling
- 4) kunstigt anlagt, indesluttet overfladevand, der ikke er forbundet med naturlige vandressourcer, såsom grundvand, overfladevand og kystvand.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »badevand«: alle strømmende og stillestående indre overfladevand, overgangsvande og kystvande (eller dele heraf), hvor
- a) badning ikke er forbudt, og som sædvanligvis anvendes til dette formål af et stort antal badende, eller hvor
- b) badning fremmes aktivt af myndighederne eller på grund af kommercielle interesser
- 2) »badesæson«: den periode, i hvilken der efter lokal sædvane og lokale bestemmelser og under hensyn til de klimatiske og topologiske forhold kan ventes stærk tilstrømning af badende
- 3) »forvaltningsforanstaltninger«: følgende foranstaltninger, der træffes i forbindelse med badevand:
- a) opstilling og vedligeholdelse af en badevandsprofil
- b) opstilling af en overvågningstidsplan
- c) overvågning af badevandet
- d) vurdering af badevandets kvalitet
- e) klassificering af badevandet
- f) vurdering af risici ved forureningskilder
- g) udarbejdelse af beredskabsplaner og tilsynssystemer
- h) oplysning af offentligheden om badevandets kvalitet
- i) foranstaltninger til at forhindre, at mennesker udsættes for forurening

- j) foranstaltninger til at mindske risikoen for forurening og kontaminering

- 4) »andre fritidsaktiviteter«: aktiviteter, hvor der anvendes udstyr til at bevæge sig over/gennem vandet, og hvor der er reel risiko for, at der sluges vand, som f.eks. surfing, vindsurfing og kajakroning

- 5) »overgangsvande« og »kystvand« har samme betydning som i direktiv 2000/60/EF

- 6) »nødsituation«: en usædvanlig situation, der påvirker vandkvaliteten, og som ikke skyldes normale vejrforhold, såsom regnskyl, og ændringer i en flods vandføring, der indtræffer med regelmæssige mellemrum på under fem år

- 7) »sæt af vandkvalitetsdata«: samling af overvågningsdata

- 8) »vurdering af badevandets kvalitet«: evaluering af badevandskvaliteten efter beregningsmetoden i bilag I og II

Artikel 4

Kvalitet

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle badevande er af »god kvalitet«, defineret ud fra mikrobiologiske parameterværdier, der ikke er lempeligere end værdierne i kolonne C i bilag I, og som er vurderet og beregnet efter metoden i bilag II.

2. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at fremme opfyldelsen af kvalitetsnormer svarende til værdierne i kolonne B »udmærket kvalitet« i bilag I, vurderet og beregnet efter metoden i bilag II.

Artikel 5

Liste over badevande

1. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden udarbejder medlemsstaterne en liste over vandområder, der er registreret som badevand.

2. Listen revurderes og ajourføres hvert år under hensyn til:

- a) nyligt registrerede badevande

- b) vandområder, der er fjernet fra listen, fordi de ikke længere opfylder betingelserne for registrering som badevand

3. Medlemsstaterne underretter hvert år inden badesæsonens begyndelse Kommissionen og offentligheden om listen i stk. 1. Samtidig underretter medlemsstaterne Kommissionen og offentligheden om eventuelle ændringer i listen, herunder årsagerne til fjernelse af badevande fra listen.

Af årsager til at fjerne badevande fra listen kan nævnes ændringer i sædvaner, ændringer i badeområdernes beskafenhed og anvendelse eller ændringer i de topografiske forhold.

Artikel 6

Badevandsprofil

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert badevand opstilles en badevandsprofil i overensstemmelse med bilag III. Den første badevandsprofil opstilles senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

2. Badevandsprofilen revurderes i overensstemmelse med bilag III (f), eller hvis der i eller i nærheden af badevandet er udført betydelige anlægsarbejder eller ændringer i infrastrukturen, som kan formodes at få indflydelse på badevandets klassifikation.

Artikel 7

Overvågning

1. Medlemsstaterne sørger for, at parametrene i kolonne A i bilag I overvåges i overensstemmelse med bilag IV.

2. For hvert badevand opstilles der en overvågningstidsplan, som offentliggøres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, litra b), inden hver badesæsons begyndelse, første gang to år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne kan påbegynde overvågning af parametrene i bilag I i løbet af den første fuldstændige badesæson efter dette direktivs ikrafttræden og kan anvende resultaterne heraf til at opstille de i artikel 8 nævnte sæt af vandkvalitetsdata. Medlemsstaterne kan indstille overvågningen af parametrene i bilaget til direktiv 76/160/EØF, så snart de påbegynder overvågning efter nærværende direktiv.

4. I nødsituationer kan overvågningstidsplanen i stk. 2 ophæves midlertidigt. Planen genoptages, så snart det er praktisk muligt efter nødsituationens afslutning.

5. Midlertidig ophævelse af en overvågningstidsplan rapporteres til Kommissionen af medlemsstaterne ved første givne lejlighed. I rapporten opridses omstændighederne ved nødsituationen og, hvis denne er betinget af vejrforholdene, den bereg-

nede gentagelsesperiode for regnskyl eller ekstrem vandføring, som har forårsaget forringelsen af vandkvaliteten.

Artikel 8

Vurdering af badevandets kvalitet

1. Medlemsstaterne opstiller vandkvalitetsdatasæt på grundlag af overvågningen af parameter 1 og 2 i kolonne A i bilag I.

2. Badevandskvaliteten vurderes efter proceduren i bilag II på grundlag af vandkvalitetsdatasæt, der er indsamlet i de foregående tre badesæsoner.

3. Den første vurdering af badevandskvaliteten gennemføres senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

4. Vurderingen gentages hvert år ved badesæsonens afslutning og bygger på de data, der er indsamlet for den pågældende badesæson, og på dataene for badesæsonen i de to foregående år.

5. Er der i eller i nærheden af badevandet gennemført betydelige anlægsarbejder eller ændringer i infrastrukturen, som kan formodes at få indflydelse på badevandets klassifikation, skal der indsamles nye data om badevandskvaliteten og foretages en ny vurdering, hvori badevandskvalitetsdata, der var indsamlet inden anlæggets fuldførelse, lades ude af betragtning.

Artikel 9

Klassifikation af badevandets kvalitet

På grundlag af den årlige vurdering af vandkvalitetsdatasættene klassificerer medlemsstaterne badevandets kvalitet som »ringe«, »god« eller »udmærket« efter kriterierne i bilag II. Den første klassifikation finder sted senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

Artikel 10

Undersøgelser og analyser efter klassifikationen

1. Badevand, der er klassificeret som »ringe«, underkastes en tilbundsgående undersøgelse og analyse af alle kilder og omstændigheder, som kan formodes at forårsage eller bidrage til forurening eller kontaminering. Disse undersøgelser og analyser gentages regelmæssigt, dog mindst én gang om året. Sigtet med undersøgelserne og analyserne er at ajourføre badevandsprofilen i artikel 6 og bilag III og skaffe klarhed over risiciene, så der herved kan skabes udgangspunkt for målrettede forvaltningsforanstaltninger som defineret i artikel 3, stk. 3, litra f)-j).

2. Badevand, der er klassificeret som »godt«, underkastes hvert andet år en analyse af alle kilder og omstændigheder, som kan formodes at forårsage eller bidrage til forurening eller kontaminering. Sigtet med denne analyse er at ajourføre badevandsprofilen i artikel 6 og bilag III og skaffe klarhed over risiciene, så der herved kan skabes udgangspunkt for målrettede, forebyggende forvaltningsforanstaltninger.

3. Badevand, der er klassificeret som »udmærket«, underkastes hvert tredje år en analyse af badevandsprofilen, så der kan skaffes større klarhed over alle potentielle kilder til og risici for forurening og kontaminering og træffes passende modforanstaltninger.

4. I undersøgelserne og analyserne i stk. 1, 2 og 3 gøres bedst mulig brug af de data, der er indhentet i forbindelse med overvågning og vurdering efter direktiv 2000/60/EF; de indeholder mindst en vurdering af:

- a) for strømmende indvand: de betingelser, der er fremherskende opstrøms, og
- b) for stillestående indvand og kystvand: de omgivende betingelser, herunder de betingelser, der er fremherskende i afvandingsområdet.

Artikel 11

Harmoniserede standarder for behandling af prøver

Medlemsstaterne sørger for, at der anvendes harmoniserede standarder for håndtering, analyse, opbevaring og transport af prøver, som anført i kolonne D i bilag I og i bilag V, med henblik på at mindske risikoen for kontaminering af prøverne.

Kommissionen kan vedtage retningslinjer vedrørende harmoniserede standarder for håndtering, analyse, opbevaring og transport af prøver efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 12

Beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne opstiller beredskabsplaner for begivenheder, såsom oversvømmelser, uheld eller brud på infrastrukturer, der kan indvirke negativt på badevandets kvalitet. Planerne påpeger potentielle årsager til og risici for sådanne virkninger, opstiller systemer for tilsyn og/eller tidlig varsling og giver retningslinjer for forebyggelse eller afhjælpning af skader.

2. Medlemsstaterne sørger for, at der oprettes omfattende nationale og/eller lokale tilsynssystemer og tidlige varslings-systemer, og at disse forbedres og vedligeholdes, således at det er muligt:

- a) at identificere forureningsuheld eller alvorlige trusler om sådanne uheld, som kan påvirke badevandskvaliteten, herunder i forbindelse med ekstreme vejrforhold

- b) at give de berørte offentlige myndigheder hurtig og klar underretning om sådanne uheld eller trusler

- c) ved overhængende fare for folkesundheden, at videreformidle al information, som en offentlig myndighed er i besiddelse af, og som vil kunne hjælpe offentligheden med at forebygge eller afhjælpe skader, til de medlemmer af befolkningen, som kan blive ramt af en sådan trussel

- d) at fremsætte henstillinger til de berørte offentlige myndigheder og i nødvendigt omfang til offentligheden om forebyggende og afhjælpende foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne sørger for, at de berørte offentlige myndigheder har den fornødne kapacitet til at sætte ind over for sådanne uheld eller risici i overensstemmelse med den relevante beredskabsplan.

4. Tilsyns- og tidlige varslings-systemer, beredskabsplaner og indsatskapaciteten i forbindelse med uheld og trusler mod badevandskvaliteten kan kombineres med tilsvarende ordninger på andre områder.

Artikel 13

Overensstemmelse

1. Badevand anses for at være i overensstemmelse med dette direktiv, hvis

- a) badevandet ved badesæsonens afslutning mindst klassificeres som »godt«
- b) parametrene i kolonne A i bilag I er blevet overvåget i overensstemmelse med bilag IV.

2. Badevand, der er klassificeret som »ringet«, anses ikke desto mindre for midlertidigt at være i overensstemmelse med dette direktiv, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er i badesæsonens løb truffet foranstaltninger for at forhindre menneskers udsætning for forurening/kontaminering og for at mindske eller fjerne risikoen for forurening/kontaminering, og
- b) årsagerne og grundene til den manglende overensstemmelse er påvist, og
- c) der er gennemført foranstaltninger for at forebygge, mindske eller fjerne forureningen/kontamineringen, som forventes at ville give positive resultater inden for tre år, og
- d) offentligheden er underrettet om årsagerne til forureningen/kontamineringen og om alle de truffede foranstaltninger.

Hvis badevandet ikke inden tre år kan klassificeres om »gødt«, anses det for ikke at være i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 14

Vurdering af fytoplanktonopblomstringer og makroalgevækst og af fysisk-kemiske parametre

1. For badevande, som har vist sig at være fysisk følsomme over for specifikke toksiske fytoplanktonopblomstringer eller over for makroalgevækst, foretages der analytiske målinger med henblik på at fastslå badevandets tilstand i forhold til den mikrobiologiske parameter 3 i kolonne A i bilag I. Udviser testene i kolonne D i bilag I positive resultater for denne parameter, undersøges og udbedres forholdene i nødvendigt omfang, med inddragelse af offentligheden som fastsat i artikel 15.

2. Der foretages visuel kontrol og analytiske målinger i overensstemmelse med testene i kolonne D i bilag I med henblik på at fastslå badevandets tilstand i forhold til de fysisk-kemiske parametre 4 til 6 i bilag I. Afviger testresultaterne fra specifikationerne i kolonne C i bilag I for disse parametre, undersøges og udbedres forholdene i nødvendigt omfang, med inddragelse af offentligheden som fastsat i artikel 15.

Artikel 15

Inddragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sørger for, at alle interesserede parter høres og gives mulighed for at deltage i forbindelse med udarbejdelse, revurdering og ajourføring af badevandslisten, badevandsprofilen og forvaltningsforanstaltningerne.

Artikel 16

Oplysning af offentligheden

1. Medlemsstaterne sørger for, at følgende oplysninger om badevandet omgående gøres tilgængelige og videreformidles aktivt i umiddelbar nærhed af de enkelte badevande:

- a) et ikke-teknisk resumé af badevandsprofilen og badevandsklassifikationen for de sidste tre år
- b) en vurdering af, om overvågningsdataene er relevante for andre fritidsaktiviteter

c) er et badevand fjernet fra badevandslisten, slås en bekendtgørelse med angivelse af årsagerne op i umiddelbar nærhed af badevandet i badesæsonen i det år, badevandet fjernes fra listen, og i det efterfølgende år. Bekendtgørelsen oplyser også offentligheden om det nærmest beliggende badevand.

2. Medlemsstaterne anvender passende medier og teknologi, såsom Internettet, for omgående og aktivt at videreformidle de i stk. 1 omhandlede oplysninger om badevandet samt desuden følgende oplysninger:

- a) badevandsprofilen og badevandsklassifikationen, herunder oplysninger i relation til andre fritidsaktiviteter
- b) overvågningstidsplanen
- c) en redegørelse for hidtidige begivenheder, som har nødvendiggjort forvaltningsforanstaltninger, navnlig målrettede, forebyggende forvaltningsforanstaltninger, der er truffet for at bevare eller forbedre badevandskvaliteten eller beskytte vandet mod forringelse, og foranstaltninger, der er truffet i løbet af badesæsonen for at forhindre, at mennesker udsættes for forurening/kontaminering, og for at mindske eller fjerne risikoen for forurening/kontaminering.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger gøres tilgængelige for første gang tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

4. Medlemsstaterne ansporer til, at alle interesserede parter inddrages aktivt i oplysning og inddragelse af offentligheden i forbindelse med spørgsmål vedrørende god badevandskvalitet.

Artikel 17

Rapporter

1. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. december hvert år, første gang senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1, Kommissionen overvågningsdataene for hvert enkelt badevand, med angivelse af, om dataene er repræsentative for andre fritidsaktiviteter i vandområder i umiddelbar nærhed af prøvetagningsstederne. Medlemsstaterne forelægger badevandsvurderingen for Kommissionen senest den 31. december hvert år, første gang tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

2. Når dataovervågning er påbegyndt i medfør af dette direktiv, forelægges Kommissionen fortsat årlige rapporter efter stk. 1 i medfør af direktiv 76/160/EØF, indtil der er udarbejdet et vandkvalitetsdatasæt for tre år og den første vurdering kan foretages i medfør af nærværende direktiv.

I denne treårsperiode tages parameter 1 i bilaget til direktiv 76/160/EØF ikke i betragtning i årsrapporten og i rapporteringsøjemed, og parameter 2 og 3 i bilaget til direktiv 76/160/EØF formodes at svare til parameter 2 og 1 i kolonne A i bilag I til nærværende direktiv.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport om badevandskvaliteten i Fællesskabet, hvori den bl.a. gør rede for badevandsklassifikationer, overholdelsen af direktivets krav og vigtige forvaltningsforanstaltninger. Kommissionen offentliggør denne rapport fire måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne. Kommissionen udnytter så vidt muligt de systemer for dataindsamling, -vurdering og præsentation, der findes under beslægtet EU-lovgivning, navnlig direktiv 2000/60/EF.

Vejledning i anvendelsen af sådanne systemer kan udvikles efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen giver offentligheden oplysninger, der om muligt er georefererede, og som forelægges på harmoniseret måde og i standardiserede formater, som fastsat i artikel 16.

Artikel 18

Samarbejde i grænseoverskridende vandområder

Medlemsstater, der er fælles om vandløbsoplande, hvor grænseoverskridende faktorer har indflydelse på badevandskvaliteten, samarbejder i nødvendigt omfang om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 19

Tekniske tilpasninger af direktivet

1. Analysemetoderne for parametrene i bilag I kan tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

2. Nye videnskabelige resultater vedrørende virusdetektion kan også optages i listen over parametre i bilag I, efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

3. Kommissionen kan vedtage tekniske retningslinjer efter proceduren i artikel 20, stk. 2, om spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af strategier til forvaltning af badevandet og strategier og metoder til information og rapportering.

Artikel 20

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt »udvalget«), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Det tidsrum, der kræves i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 21

Ophævelse

1. Direktiv 76/160/EØF ophæves tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1. Denne ophævelse berører ikke medlemsstaternes forpligtelser til at opfylde de gennemførelses- og anvendelsesfrister, der er fastsat i det ophævede direktiv, jf. dog stk. 2.

2. Så snart medlemsstaterne har truffet alle de nødvendige juridiske, administrative og praktiske foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, finder dette direktiv anvendelse og afløser direktiv 76/160/EØF.

3. Henvisninger til direktiv 76/160/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [...] (*) De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(*) Der indsettes en dato, som giver medlemsstaterne en frist på to år til at gennemføre direktivet.

BILAG I

PARAMETRE FOR BADEVANDSKVALITET

	A	B	C	D
	Mikrobiologiske parametre	Udmærket kvalitet	God kvalitet	Analysemetoder
1	Intestinale enterokokker (IE) i cfu/100 ml	100 ⁽¹⁾	200 ⁽¹⁾	ISO 7899-
2	Escherichia coli (EC) i cfu/100 ml	250 ⁽¹⁾	500 ⁽¹⁾	ISO 9308-1
3	Fytoplanktonopblomstringer eller makroalgævækst ⁽²⁾		Negative testresultater	Mikroskopiske undersøgelser ⁽³⁾ , toksicitets-tests ⁽⁴⁾ , visuel kontrol
	Fysisk-kemiske parametre	Udmærket kvalitet	God kvalitet	Kontrolmetoder
4	Mineralske olier	—	Ingen synlig film på vandoverfladen og ingen lugt	Visuel og olfaktiv kontrol
5	Tjærerester og flydende materialer, såsom træ, plastartikler, flasker, glas, plast, gummi og ethvert andet affaldsmateriale	—	Ingen	Visuel kontrol
6	pH ⁽⁵⁾	—	6—9 Ingen uforklarlige ændringer	Elektrometri med kalibrering ved en pH-værdi på 7 og 9

⁽¹⁾ Ud fra en vurdering af 95-percentilen.

⁽²⁾ Kun for badesteder, der har vist sig at være fysisk følsomme over for specifikke giftige opblomstringer (f.eks. dinophysis, alexandrium, blåalger).

⁽³⁾ cellebestemmelse og -tælling.

⁽⁴⁾ musetest, hudtest eller direkte toksindosering i planktonceller eller vand.

⁽⁵⁾ Kun for ferskvand.

95-percentilværdien beregnes som følger ⁽¹⁾:

Ud fra en vurdering af 95-percentilen af den normale sandsynlighedsfordeling til \log_{10} af de mikrobiologiske data indhentet fra et givet badevand beregnes 95-percentilværdien som følger:

(i) \log_{10} -værdien af alle bakterietællinger i de data, der skal vurderes, beregnes

(ii) den aritmetiske gennemsnitsværdi af \log_{10} -værdierne (μ) beregnes

(iii) standardafvigelsen af \log_{10} -værdierne (σ) beregnes.

Det øvre 95-percentilpunkt af dataenes sandsynlighedsfordeling beregnes ved følgende ligning:

$$95 - \text{percentil} = \text{antilog} [(\mu) + (1,65 \times \sigma)].$$

⁽¹⁾ Bartram, J and Rees, G (Eds) Monitoring Bathing Waters. E and F N Spon, London.

BILAG II

VURDERING OG KLASSIFIKATION AF BADEVAND

Badevand, hvor 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er ringere ⁽¹⁾ end værdien »god kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 eller 2 i bilag I (kolonne C), klassificeres som værende af »ringe kvalitet«.

Badevand, hvor 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er lig med eller bedre end værdien »god kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 og 2 i bilag I (kolonne C), klassificeres som værende af »god kvalitet«.

Medlemsstaterne kan klassificere badevand som værende af »udmærket kvalitet«,

- hvis 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er lig med eller bedre ⁽²⁾ end værdien »udmærket kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 og 2 i bilag I (kolonne A), og
- hvis badesæsonens længde og forvaltningsforanstaltningerne er afpasset efter andre fritidsaktiviteter, der udøves i det pågældende badevand.

⁽¹⁾ Dvs.: »højere koncentrationstværdier udtrykt i cfu/100 ml«.

⁽²⁾ Dvs.: »lavere koncentrationstværdier udtrykt i cfu/100 ml«.

BILAG III

BADEVANDSPROFIL

En badevandsprofil, jf. artikel 6, består af

- a) en beskrivelse af badevandets fysiske, geografiske og hydrologiske egenskaber
- b) en kvantitativ og kvalitativ beskrivelse af alle potentielle forureningskilder
- c) en vurdering af risikoen for, at disse kilder forurener badevandet og dermed skader de badendes helbred. I vurderingen tages der hensyn til tidsaspektet - risiko forårsaget af særlige omstændigheder eller kronisk risiko - og til arten og omfanget af alle forurenende og potentielt forurenende udledninger og virkningerne heraf, idet der tages højde for afstanden til badevandet.

Oplysningerne under a) og b) bør også anføres på et detaljeret kort.

Andre relevante oplysninger kan vedlægges eller indsættes i ønsket omfang.

- d) en beskrivelse af overvågningspunkterne
- e) en vurdering af, om der ved denne overvågning ligeledes indhentes repræsentative oplysninger af interesse for andre fritidsaktiviteter, der i lige så høj grad som badning indebærer risiko for slugning af vand (f.eks. vindsurfing og kajakroning)
- f) badevandsprofilen ajourføres efter følgende tidsplan

Badevandsklassifikation	Udmærket	God	Ring
Ajourføring af badevandsprofil	Hvert 3. år	Hvert 2. år	Fastsættes i forhold til risikoens art og alvor, dog mindst én gang om året, ved badesæsonens begyndelse.
Aspekter, der skal vurderes	Ajourføring af (a), (b) og (e)	Ajourføring af (a), (b) og (c)	Ajourføring af (a), (b) og (c)

BILAG IV

OVERVÅGNINGSHYPPIGHED FOR BADEVAND

For rutineovervågning sættes hyppigheden til 2 analyserede prøver pr. måned, idet der ved »måned« forstås et tidsrum på fire uger, hvor hver påbegyndt uge anses for en hel uge. Alt efter badestrandens klassifikation er overvågningshyppigheden som følger:

Badevandsklassifikation	Udmærket (prøver pr. Måned)	God (prøver pr. måned)	Ringe (prøver pr. måned)
I 1 tidsrum på 3 år	0,5	1	2
I 2 på hinanden følgende tidsrum på 3 år	0,25	0,5	2

Der tages en ekstra prøve en uge efter badesæsonens begyndelse. Medregnet denne ekstra prøve må der under ingen omstændigheder udtages og analyseres mindre end to prøver pr. badesæson.

BILAG V

STANDARDE FOR HÅNDBETING AF PRØVER

1. Prøvetagning finder sted efter følgende retningslinjer

Prøvetagning finder sted på det sted i et badevand, hvor der gennemsnitligt er flest badende gennem hele badesæsonen.

2. Sterilisation af prøvetagningsflasker

- Sterilisation ved autoklavering i mindst 15 minutter ved 121 °C
- eller tørsterilisation ved 160 °C-170 °C i mindst 1 time
- eller anvendelse af bestrålede beholdere direkte fra fabrikanten

3. Prøvetagning

- Prøvetagningsflaskens/beholderens rumfang afhænger af, hvor stor en mængde vand der behøves til hver enkelt parameter, der skal testes. Mindestindholdet er generelt 250 ml.
- Prøvebeholdere skal være af gennemsigtigt, ufarvet materiale (glas, polyethen eller polypropylen).
- For at undgå utilsigtet kontaminering af prøven bør prøvetager anvende en aseptisk metode til at bevare prøveflaskerne sterile. Gøres dette behørigt, er der ikke brug for yderligere sterilt udstyr (f.eks. sterile »kirurgiske« handsker, tænger eller prøvetagningskraft).
- Prøven mærkes klart med uudsletteligt blæk på selve prøven og på prøvetagningsblanketten

4. Opbevaring og transport af prøver inden analyse

- Vandprøven beskyttes mod lys, særlig direkte sollys, på alle stadier i transporten.
- Prøven opbevares ved en temperatur på ca. 4 °C, i køleboks eller køleskab (hvis muligt) indtil ankomst til laboratoriet. Kan transporten til laboratoriet ventes at tage mere end 4 timer, anbefales transport i køleskab.
- Tidsrummet mellem prøvetagning og analyse bør være så kort som muligt. Det anbefales, at prøverne analyseres samme dag som prøvetagningen. Er dette umuligt af praktiske grunde, kan prøverne analyseres inden højst 24 timer, forudsat at de opbevares i mørke og tættest muligt ved 4 °C.